

Startside>Anlægelse af retssag>Hvor og hvordan>Sådan anlægges du en sag
Sådan anlægges du en sag

Slovakiet

1 Er det nødvendigt at gå til en domstol, eller er der en anden mulighed?

Ved besvarelsen af dette spørgsmål henvises ligeledes til afsnittet: "Alternativ tvistbilæggelse – Slovakiet".

Ikke alle tvister skal nødvendigvis indbringes for en domstol. Parterne bør først forsøge at nå til enighed og finde et kompromis, som kan accepteres af begge parter. En anden mulighed er bilæggelse af en tvist ved mægling. Mægling er en udenretslig aktivitet, hvor de personer, der deltager i mæglingen, bilægger en tvist, som er udsprunget af deres kontraktlige eller andre juridiske forhold, med bistand fra en mægler. Parterne bør først henvende sig til en domstol, når de har udtømt alle alternative tvistbilægelsesmetoder, eller i sager, hvor formålet er at få en præcis definition af parternes retsstilling, deres rettigheder og deres gensidige forpligtelser.

På visse betingelser, som er fastsat i loven om voldgift (*zákon o rozhodcovskom konaní*), som ændret, kan en voldgiftsret træffe afgørelse i sager vedrørende:

- løsning af formueretlige tvister, der udspringer af nationale og internationale handelsretlige og civilretlige forhold, hvis der er værning i Slovakiet
- anerkendelse og fuldbyrdelse af nationale og udenlandske voldgiftskendelser i Slovakiet.

Hvis visse typer tvister, der ikke er udelukket fra voldgiftslovens anvendelsesområde, allerede er blevet indbragt for retten, kan sagens parter enten inden eller udenretligt aftale, at de vil benytte sig af voldgift. Aftalen skal indeholde en voldgiftsklausul. En sådan aftale, som forelægges for retten, bevirker, at sagen frafaldes, hvilket sagsøgte samtykker i, jf. reglerne i den civile retsplejelov (*Civilný sporový poriadok*, CCAP).

2 Er der en frist for, hvornår sagen skal anlægges?

Ifølge den civile retsplejelov forældes et krav, hvis det ikke er gjort gældende inden for den frist, der er fastsat ved lov. Fristerne for at indgive et søgsmål varierer afhængigt af sagen.

Retlige forældelsesfrister er fastsat ved lov. Den almindelige forældelsesfrist er tre år, som begynder at løbe på det tidspunkt, hvor kravet først kunne gøres gældende.

Retten behandler kun forældede krav efter anmodning fra skyldneren. Hvis skyldneren gør indsigelse vedrørende kravets forældelse, kan kreditor ikke gøre det forældede krav gældende.

3 Er det en domstol i denne medlemsstat, som jeg skal gå til?

Se afsnittet: "[Hvilken domstol skal jeg gå til? – Slovakiet](#)"

Domstolens kompetence til at behandle visse sager er fastsat i EU-retlige forskrifter, internationale multilaterale eller bilaterale konventioner og, hvis sådanne ikke findes, nationale lovvalgsregler.

Reglerne vedrørende de slovakiske domstoles kompetence er på nationalt plan fastsat i lov nr. 97/1963 om international privat- og procesret (*Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom*). Slovakiske domstole har som udgangspunkt stedlig kompetence, hvis den sagsøgte har bopæl eller hjemsted i Slovakiet, eller, i forbindelse med formuerettigheder, hvis vedkommende har aktiver i landet. De øvrige betingelser for, at slovakiske domstole har kompetence, er fastsat i andre bestemmelser. I kontraktforhold kan parterne indgå en aftale om værning. I visse sager har slovakiske domstole enekompetence, f.eks. i sager vedrørende tinglige rettigheder over fast ejendom og leje af fast ejendom, der er beliggende i Slovakiet, eller i sager vedrørende registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, designs og andre rettigheder.

4 Hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg i givet fald gå til i betragtning af, hvor jeg bor, hvor modparten bor, eller andre forhold, der kan have betydning for, hvor sagen skal anlægges?

Se afsnittet: "[Hvilken domstol skal jeg gå til? – Slovakiet](#)"

Ifølge den civile retsplejelov skal sagen behandles ved sagsøgtes hjemting, medmindre andet er fastsat. En persons (borgers) hjemting er den domstol, i hvis retskreds denne borger bor, og, hvis han ikke har en bopæl, i hvis retskreds han opholder sig. En juridisk person har hjemting ved den domstol, i hvis retskreds den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, og, hvis der er tale om en udenlandsk juridisk person, ved den domstol, i hvis retskreds organisationsenheden er beliggende. Statens har hjemting ved den domstol, i hvis retskreds de omstændigheder, der gav anledning til sagen, er forekommet. I handelsretlige sager er den kompetente domstol den, i hvis retskreds sagsøgte har sit forretningssted, og, hvis denne ikke har et sådant, den domstol, i hvis retskreds han driver virksomhed. Hvis sagsøgte ikke har et forretningssted, har han hjemting ved den domstol, i hvis retskreds han har bopæl.

5 Hvilken type domstol skal jeg gå til i denne medlemsstat i betragtning af sagens art og det beløb, det drejer sig om?

Se afsnittet: "[Hvilken domstol skal jeg gå til? – Slovakiet](#)"

Hovedregelen for fastlæggelse af domstolens materielle kompetence er den civile retsplejelovs § 12. I første instans har en distriktsdomstol (*okresný súd*) almindelig kompetence. En regional domstol (*krajský súd*) træffer kun afgørelse som domstol i første instans i særlige sager, f.eks. i tvister vedrørende et tredjeland eller personer, som har diplomatisk immunitet, og særlige rettigheder, hvis tvister er omfattet af de slovakiske domstoles kompetence. Lov nr. 371/2004 om domstolssæder og retskredse i Slovakiet (*Zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky*) omhandler kompetencen for registerretter (*registrových súdov*), skifteretter, veksel- og checkretter, retter, som træffer afgørelse i sager vedrørende beskyttelse af industrielle ejendomsrettigheder og beskyttelse mod urimelig konkurrence, domstole, som træffer afgørelse i sager vedrørende børstransaktioner, domstole, der behandler sager vedrørende mindreårige og domstole, der behandler sager om retshjælp til personer, der opfylder betingelserne herfor.

Det omtvistede beløb har ingen betydning for, hvilken domstol i Slovakiet der har kompetence til at afgøre en sag.

6 Kan jeg selv gå til en domstol, eller skal jeg gå via en mellemmand, f.eks. en advokat?

Repræsentation ved en advokat kræves ikke i civile sager i Slovakiet.

Det fremgår af lovgivningen, at der er adgang til at lade sig repræsentere af en advokat i visse sager, f.eks. i sager vedrørende konkurs, konkurrencebeskyttelse, urimelig konkurrence og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og i ekstraordinære appelsager (jf. den civile retsplejelovs § 420).

7 Hvem skal jeg helt konkret henvende mig til for at anlægge en sag? Skal jeg henvende mig direkte til domstolen, til det lokale dommerkontor eller til en anden myndighed?

I overensstemmelse med den civile retsplejelovs § 125 kan en stævning kun indgives skriftligt, dvs. på papir eller elektronisk. En stævning, der indgives elektronisk, skal efterfølgende indgives på papir inden for ti dage. Ellers vil stævningen ikke blive behandlet. En stævning indgivet på papir skal indgives i det krævede antal genparter.

8 På hvilket sprog skal jeg indgive stævning? Kan jeg gøre det mundtligt, eller skal det gøres skriftligt? Kan jeg gøre det pr. fax eller e-mail?

Eftersom parterne i en civil sag er ligeberettigede, skal en stævning ikke nødvendigvis indgives på slovakisk. Parter har ret til at afgive forklaring i retten på deres modersmål eller et andet sprog, de behersker. Retten har pligt til at sikre dem lige muligheder for at udøve deres rettigheder, dvs. også at sørge for oversættelse og tolkning. Processkrifter kan indgives skriftligt, dvs. på papir eller elektronisk.

9 Findes der særlige blanketter, som skal bruges, når man vil anlægge sag? Hvis ikke, hvordan gøres det så? Hvilke oplysninger skal gives?

Der findes ingen standardblanketter til brug for anlæggelse af en sag (en stævning).

De almindelige krav er angivet i den civile retsplejelovs § 127. En stævning skal være underskrevet og klart angive, hvilken domstol den er rettet til, hvem der indgiver den, hvilken tvist den vedrører, og hvilke påstande, der nedlægges. Den skal indgives i det krævede antal genparter og de krævede bilag, således at en genpart forbliver hos domstolen, og hver part modtager en genpart og et eksemplar af bilagene. Hvis en part ikke indgiver det krævede antal genparter og bilag, udfærdiger retten kopierne på partens regning. Hvis der er tale om en verserende sag, skal sagsnummeret oplyses.

Ud over at opfylde de almindelige krav skal en stævning indeholde oplysninger om parternes eller deres repræsentanters for- og efternavne, fødselsdato, telefonnummer og adresse, oplysninger om deres statsborgerskab, en retvisende gengivelse af afgørende omstændigheder og en angivelse af de anbringender, som sagsøgeren støtter sin påstand på, og en præcis angivelse af sagsøgerens påstand. Hvis en part er en juridisk person, skal kravet indeholde selskabet eller virksomhedens navn, hjemsted og momsnummer, hvis et sådant er tildelt. Hvis en part er en udenlandsk juridisk person, vedlægges en udskrift fra et register eller en anden optegnelse, hvori den udenlandske juridiske person er registreret. Hvis en person, som driver virksomhed, er part i sagen, skal stævningen indeholde oplysninger om virksomhedens navn, hjemsted og momsnummer, hvis et sådant er tildelt. Hvis en stat er part i sagen, skal stævningen indeholde oplysninger om, hvilken stat, der er tale om, og den relevante myndighed, der repræsenterer staten.

For at gøre retssager mere fleksible og bistå sagens parter vises eksempler på stævningers indhold (formularer) på det slovakiske justitsministeriums websted (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*). En formular kan hentes og udfyldes. En formular fører sagsøgeren gennem de punkter, der skal udfyldes. En udfyldt formular kan sendes uden underskrift eller med en certificeret elektronisk underskrift. Hvis sagsøgeren sender en indgivelse uden en certificeret elektronisk underskrift, skal han også indsende indgivelsen på papir.

10 Skal der betales retsafgifter? Hvornår skal de i givet fald betales? Skal advokaten betales med det samme ved stævningens indgivelse?

Ved anlæggelse af en retssag betales en retsafgift. En retsafgift skal betales af den part, der indgiver søgsmålet (sagsøger), medmindre der efter hans anmodning er givet dispensation fra betaling af retsafgiften, eller han ved lov er fritaget for betaling af retsafgift. Rettsafgiftens størrelse er fastsat i bilaget til lov nr. 71/1992 om retsafgifter og afgifter for udskrift af straffeattester (*Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov*). Afgiftens størrelse er fastsat i bilaget som en procentdel af et grundbeløb eller som et fast beløb. En retsafgift betales ved indgivelse af stævningen. Hvis en afgift ikke betales samtidig med indgivelsen af stævningen, opfordrer retten sagsøgeren til at betale afgiften inden en dato, der fastsættes af retten, sædvanligvis ti dage fra meddelelsen. Hvis afgiften på trods af opfordringen ikke betales inden den fastsatte dato, udsættes sagen. Sagsøgeren skal i anmodningen oplyses om konsekvenserne af manglende betaling af afgiften.

Repræsentation ved en advokat kræves ikke i civile sager i Slovakiet.

11 Kan jeg få retshjælp?

Se afsnittet: "Retshjælp – Slovakiet".

12 Hvornår betragtes min sag som anlagt? Modtager jeg en bekræftelse fra myndighederne om, hvorvidt min sag er korrekt anlagt?

En sag betragtes som anlagt på den dato, hvor stævningen blev indgivet til retten. Retten bekræfter over for sagsøgeren, at sagen er blevet anlagt og registreret i retsbogen.

13 Modtager jeg udførlige oplysninger om sagens videre forløb (f.eks. om, hvornår jeg skal møde i retten)?

Retten opfordrer parten til at supplere eller berigtige mangelfulde, ufuldstændige eller uforståelige stævninger inden for en frist, som retten fastsætter, dog skal den mindst være på ti dage. Stævninger, som ikke indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at anlægge en retssag, tages ikke i betragtning af retten, hvis de ikke berigtiges eller suppleres på behørig vis.

Parterne og deres repræsentanter har ret til at få indsigt i en sags akter og tage udskrifter, kopier og fotokopier heraf, eller de kan anmode retten om at tage fotokopier for dem mod betaling.

Med henblik på forberedelse af et retsmøde forkynder retten stævningen for sagsøgte sammen med en genpart af stævningen med bilag. Forkyndelsen sker personligt for sagsøgte, og parterne skal modtage behørig vejledning. Retten fremsender uden ophør sagsøgtes bemærkninger til sagsøgeren. Hvis sagens karakter eller omstændigheder kræver det, kan en domstol ved en kendelse kræve, at sagsøgte indgiver et svarskrift i sagen, og hvis han ikke fuldt ud anerkender kravet, skal han i svarskriftet angive de omstændigheder, der taler til hans fordel, vedlægge de dokumenter, som han vil påberåbe sig, og angive beviser til støtte for sine påstande. Retten fastsætter en frist for indgivelse af et sådant svarskrift.

Medmindre andet er bestemt i den civile retsplejelov eller en anden specifik bestemmelse, berammer domstolen et retsmøde i sagen. Parterne og andre procesdeltagere, hvis tilstedeværelse er påkrævet, indkaldes til retsmødet.

Sidste opdatering: 10/02/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.